

[Kirsten Jacobsen]

Pia Gjellerup sagde ved førstebehandlingen: Dér, hvor parterne ikke kunne blive enige, havde boligministeren – jeg tror, fru Pia Gjellerup udtrykte sig sådan – taget de mest ekstreme grundejerholdninger. Jeg returnerer det og siger, at dér, hvor parterne ikke blev enige, har hr. Jørgen Estrup så taget de mest ekstreme lejerforslag frem. Der er ingen saglig begrundelse.

Jeg synes, der har været wildwesttilstande på dette område i så lang tid, at vi skulle have gjort det, som hr. Jørgen Estrup vel egentlig også var indstillet på efter førstebehandlingen, nemlig givet os god tid til at gennemarbejde det her i stedet for at komme ud for, at man i en sen natte-time bliver præsenteret for ændringsforslag i ét eksemplar – ingen har set dem – og så skal der skrives betænkning på det grundlag. Det er baggrunden for, at Fremskridtspartiet allerede i sit betækningsbidrag har sagt, at dette forslag skal tilbage til udvalget. Det er nu også sagt fra konservativ side.

Men når jeg sætter stemmen ned i det meget lave leje, så er det også, fordi jeg gerne vil appellere til hr. Jørgen Estrup om at komme til fornuft på dette punkt. Det bør være sådan, at man ikke hindrer, at der skaffes arbejdspladser her i Danmark, og jeg kan ikke forstå med de initiativer, hr. Jørgen Estrups parti har taget i andre sammenhænge, at der kan være incitament til at lave et usagligt ændringsforslag, som gør, at vi får færre beskæftigede.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg kan med glæde konstatere, at i hvert fald det ene af de ændringsforslag, jeg har stillet under udvalgsarbejdet, har der været bred tilslutning til. Det er jo da altid et skridt på vejen.

Derimod er det klart, at det andet ændringsforslag ikke kan blive modtaget lige venligt i alle kredse. Det er jo oplagt et af de centrale punkter i loven, i hvilket omfang man kan tillade aftalefrihed. Det lyder jo smukt, sådan som vi også diskuterede det under førstebehandlingen, at der naturligvis i forbindelse med aftaler, der drejer sig om erhvervslejemål og dermed har med erhvervslivet som helhed at gøre, må være frihed til at aftale, hvad man måtte blive enige om. Men dér tror jeg at man, som jeg også forsøgte at få alle til at gøre under førstebehandlingen, skal tænke lidt på, hvad det egentlig er, der sker i praksis.

Spørgsmålet er jo netop ikke blot, om der er den nødvendige gennemsigtighed – det er en af de ting, som jeg har prøvet at sikre med ændringsforslaget, sådan at man ved, hvad det er for nogle aftaler, man indgår – men også, om man stiller aftaleparterne i en situation, hvor de ikke på lang sigt pludselig bliver frataget nogle ting, som de i løbet af den periode, hvor de har haft lejemålet, har fået skabt.

Det, der selvfølgelig her først og fremmest er i tankerne, er selve goodwilldelen, som hænger sammen med, at man har oprettet en forretning, og at den ligger et bestemt sted og har en bestemt kundekreds. Hvis man dér har fuldstændig ubegrænset aftaleret, så risikerer man altså at presse den pågældende lejer ud. Og modsat – hvad der gælder næsten overalt på boligmarkedet – så er der her ikke noget alternativ, der kan bruges, for der findes kun den forretning med den goodwill og de muligheder. Det er jo præcis derfor, at man i lejeloven har erhvervsbeskyttelsesparagraffer, hvor man fastslår, at der skal gives en særlig sikring af erhvervslejerens i disse tilfælde. Derfor kan man ikke blot gennemføre en totalt uhæmmet aftalefrihed.

Jeg hørte, at både fru Kirsten Jacobsen og den konservative ordfører anslog tonerne: Frygten for aftalefrihed. Nej, Det Radikale Venstre har ingen frygt for aftalefriheden. Vi har frygt for den situation, hvor der er fuldstændig uregulerede tilstande forstået på den måde, at parterne ikke kan gennemskue, hvad det er, de laver – at man bliver smidt ud af sit lejemål, uanset at man burde have en rimelig beskyttelse. Det ønsker vi ikke. Det er det, der svarer til jungleloven, og det kan ingen være interesseret i.

Men man kunne udmærket godt lave en aftalefrihed, hvor der ikke er et sådant goodwill-element, og jeg skal såmænd ikke lægge skjul på, at det også har været inde i forhandlingerne. Specielt til den konservative ordfører vil jeg sige, at det var da en af de muligheder, der blev overvejet, men som jeg forstod at der ikke var interesse for. Det har jeg måttet tage til efterretning. Derfor blev ændringsforslagene, som de blev.

Lad mig så blot til slut sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg lytter såmænd også, når fru Kirsten Jacobsen skruer organet i vejret til de højder, som vi ved er mulige. Jeg lytter meget